

udbud, man måtte gå ind på. Det kan vi se på bagefter, men det ligger ikke i det lovforslag, som Folketinget nu vedtager, og derfor er det væsentligt, hvis man har krav om, hvad amterne skal forlange af udbudsmaterialet, at det kommer ind, før vi vedtager lovforslaget, og ikke kun er noget, som man kan håbe på, at amterne tager med i deres udbudsmateriale bagefter.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil fru Line Barfod ikke give mig ret i, at hvis vi ønsker, at blodet skal behandles i mindre dele, så man kan trække det tilbage, hvis man opdager, at en portion er blevet forurennet, kan man stille krav om det i det udbudsmateriale, som amterne har tænkt sig at lave? Og skulle vi ikke også give amterne og de politikere og embedsmænd, der arbejder i amterne, den kredit, at de nok ikke er totalt tåbelige idioter, når de laver et sådant udbudsmateriale, og at de nok kan stille nogle fornuftige krav? Er der noget, amterne og amtssygehusene ikke er interesserede i, er det vel netop at få forurennet blod tilbage til de patienter, de netop ønsker at behandle og gøre raske igen.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Hvad skulle indicere, at amter interesserer sig mindre for borgernes sikkerhed end Folketinget? Amterne har i praksis ansvaret for borgernes liv og lemmer i forvejen, og vi har her i landet en sundhedsstyrelse, som bliver inddraget i, hvad det er for nogle krav, amterne bør stille, når de foretager et udbud. Jeg tror, man skal kunne tillade sig at tro, at der er andre mennesker end folketingsmedlemmerne, som bekymrer sig om borgernes sikkerhed.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Else Theill Sørensen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen sagde faktisk en del af det, jeg også ville have sagt. Men jeg vil sige, at med hensyn til portionsstørrelserne må producenten eller behandleren af blodet vel selv finde ud af, om det er mest hensigtsmæssigt at lave det i små eller store portioner. Det er jo et spørgsmål om en vurdering, om man mener, at der er en stor eller en lille risiko for, at man skal

tage noget ud. Det hænger jo på deres økonomi, hvis de skal tage noget ud.

Jeg ved ikke, om fru Line Barfod antyder, at nogle af de firmaer, der skulle levere det, kunne finde på at levere inficeret blod. Det er jo at sige direkte, at nogle er kriminelle, og jeg vil da ikke stå her og antyde, at nogen er det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Sophie Hæstorp Andersen talte om, at embedsmænd i amterne ikke er idioter. Det tror jeg heller ikke at de er, og det tror jeg generelt ikke om embedsmænd. Men amterne er under et voldsomt økonomisk pres, regeringen lægger et meget stramt pres på, hvad amterne har råd til, og der bliver presset mange steder fra, især på amternes sundhedsvæsen.

I de krav, der skal stilles i et udbud, vil der jo være en afvejning imellem, hvilke krav man stiller til det firma, der skal stå for at producere blodprodukterne, og hvad det koster. Det vil sige, at jo mindre enheder, amterne måtte kræve, at blodet skal behandles i, desto højere vil prisen være. Derfor vil amterne være under et pres om ikke at lægge så stor vægt på, at det bliver mindre enheder.

Det er også et svar til fru Ester Larsen. Selvfølgelig interesserer amterne sig også for borgernes sikkerhed. Men der er jo en samlet afvejning mellem, hvor stor man vurderer, at risikoen er i blodproduktionen, og at der står nogle mennesker og råber højt om, at de vil altså have nogle operationer eller andet, som der er behov for i sundhedsvæsenet.

Kl. 15.30

De to ting skal man så afveje over for hinanden. Og derfor er det en ændring, når vi fra Folketingets side går ind og ændrer på ordningen og siger, at det ikke længere skal være Statens Serum Institut, som ikke producerer med det for øje, at de skal tjene penge, men alene med det for øje at produktionen skal løbe rundt, og man skal sikre forsyningssikkerheden, kvaliteten og sikkerheden af blodet, og så må vi som folketingspolitikere gå ind og vurdere, hvilke krav vi mener er væsentlige at opfylde.

Hvis vi ikke stiller de betingelser, men bare lader det være op til amterne, vil det være en afvejning i forhold til den økonomi, der er i amterne, og det store pres, der i øvrigt er på sundhedsvæsenet i amterne.